

[Forsvarsministeren.]

kr. til fonden, måtte afgiften have været ansat til 27 pct.

Udvalgets undersøgelser af virkningerne af lodsernes forslag om, at adgangen til reguleringsfonden ikke — som i øjeblikket — skal være bestemt af lodseriernes indtægtsforhold, har vist, at en sådan ordning ikke kan gennemføres uden at føre til uheldige konsekvenser og uden helt at ændre fondens karakter og forøge usikkerheden med hensyn til statskassens forpligtelser over for fonden. Der er herefter opnået enighed i udvalget om, at den nuværende praksis med hensyn til lodseriernes optagelse i fonden og principperne for fondens tilskudsordning opretholdes.

Lodsforeningens repræsentanter har dog i udvalget rejst spørgsmålet om en forhøjelse af det grundbeløb — for tiden ca. 11 000 kr. — der af reguleringsfonden ydes til de i fonden optagne lodserier. Udvalgets øvrige medlemmer har heroverfor peget på, at de pågældende lodserier ud over grundbeløbet — der fastsættes administrativt — beholder $\frac{1}{3}$ af deres bruttolodsfortjeneste, og at spørgsmålet om en eventuel forhøjelse af grundbeløbet må være afhængigt af fondens økonomiske muligheder og de virkninger, merudgiften vil få for statskassen, der ifølge loven skal dække et eventuelt underskud i fonden.

Endvidere har udvalget peget på, at man ikke ved ansættelsen af afgiftsprocenten har regnet med, at udgiften til anskaffelse af fartøjer ved de regulerede lodserier skal afholdes af reguleringsfonden.

Rent faktisk har det siden fondens oprettelse været muligt at afholde disse udgifter af fonden, men udvalget har bemærket, at det eventuelt kan blive nødvendigt at yde statsstøtte — f. eks. i form af lån — til anskaffelse af lodsfartøjerne. Udvalget har herved henvist til, at dette i øvrigt stemmer med den før 1954 gældende praksis.

For så vidt angår bidraget til Den fælles Lodspensionskasse, er udvalget gået ind for et forslag, hvorefter bidraget, der hidtil er beregnet efter en progressiv skala fra 8 til 25 pct. af bruttolodsfortjenesten, beregnes som en fast procentandel af det beløb, der er til rest efter fradrag af lodseriets driftudgifter.

Den nævnte bidragsprocent må ansættes til 30, såfremt ordningen skal indbringe

samme beløb til pensionskassen som hidtil. I forbindelse hermed har udvalget dog foreslået, at der skabes hjemmel for nedsættelse af bidragsprocenten, idet pensionsbidraget for visse lodserier med mindre indtægter, der ikke svarer afgift til reguleringsfonden eller er optaget i denne, vil stige så væsentligt, at en nedsættelse i en overgangsperiode må anses for rimelig. Bidragsprocenten er følgelig i loven foreslået angivet som højst 30.

Forinden udvalget afgav sin betænkning, har lodsernes repræsentanter haft lejlighed til at forelægge forslagene om beregningen af afgiften til reguleringsfonden og bidraget til pensionskassen for Lodsforeningens medlemmer på en ekstraordinær generalforsamling, hvor 108 af foreningens 126 stemmeberettigede medlemmer var til stede. På generalforsamlingen tiltrådte 95 af medlemmerne forslagene, 12 medlemmer stemte imod, og 1 medlem stemte ikke.

Vedrørende de foreslåede ændringer af pensionsbestemmelserne har disse været behandlet af bestyrelsen for Den fælles Lodspensionskasse, som i en skrivelse af 12. januar 1960, der er optaget som bilag til lovforslaget, har indstillet til forsvarsministeriet, at bestemmelserne revideres.

De foreslåede ændringer svarer nøje til de ændringer, der nu er gennemført for statens tjenestemænd og medlemmer af statsunderstøttede pensionskasser. Bestyrelsen for lodsernes pensionskasse, hvori lodserne har to repræsentanter, har, bortset fra spørgsmålet om en forhøjelse af den nugældende aldersgrænse for adgangen til at søge afsked med alderspension fra 65 til 67 år, enstemmigt tiltrådt de foreslåede ændringer.

Lodsernes repræsentanter i bestyrelsen har med hensyn til aldersgrænsespørgsmålet henvist til de betydelige og fortsat voksende fysiske krav, lodstjenesten stiller til dens udøvere, specielt ved entring af de store skibe i rum sø.

Disse krav medfører, at ældre lodser, der ikke — som tilfældet ofte vil være i statstjenesten — har mulighed for at overtage fysisk mindre krævende arbejde, i højere grad end andre vil være henvist til at søge afsked som følge af svagelighed inden 67 års alderen og som følge deraf være afskåret fra at opnå højeste pension.

Uanset den forståelse man må have for